

[Skovmand.]

havde lagt op til, at dette var et spørgsmål, som det gjaldt om at få belyst så alsidigt og grundigt som overhovedet muligt. Tænk, om regeringen var gået til denne opgave med et åbent og opladt sind og havde været villig til omhyggeligt at afveje fordele og ulemper med hinanden. Havde den gjort det, ville vi have haft en anden markedsdebat. Så havde vi været fri for den bitterhed, der er kommet til at præge debatten. Vi havde været fri for den mistænksomhed, der naturligt nok opstår hos folk, der føler, at de er blevet ført bag lyset. Så havde det ikke været nødvendigt at indrykke den annonce, som stod i en række blade mandag morgen. Jeg er i går blevet beskyldt for antiparlamentarisme, for at optræde som diktator og meget andet. Men opstår der antiparlamentarisme i den kommende tid, er det ikke noget, som annoncen har fremkaldt. Den er blot et symbol på den dybe splittelse, markedsdebatten har skabt i befolkningen.

Nogle af de mennesker i denne sal, som føler sig kaldet til at vise den største forargelse over annoncen, har selv brugt de mest usmægelige metoder for at få befolkningen til at stemme ja. Jeg tænker her i første række på de udtalelser, der har til formål at true og tvinge befolkningen til at stemme ja ved at skabe den opfattelse, at Danmark nærmest er på fallittens rand, hvis vi ikke kommer i EF.

Statsministeren truede forleden dag med, at det ikke kunne lade sig gøre at fastholde det store boligbyggeri, undervisningsstandarden og dagpengereformen, hvis vi ikke kom i EF.

Hr. Niels Helveg Petersen anslog under debatten her i går, at det ville koste os 5 milliarder kr. om året ikke at komme i EF.

Hr. Nyboe Andersen sagde ligeledes under debatten, at det ville blive vanskeligt at få optaget lån, hvis Danmark ikke blev optaget i EF.

Som bekendt har det økonomiske råd og dets formand en ganske anden og mere behersket vurdering af, hvad der vil ske, hvis Danmark ikke kommer i EF. Professor Ølgaard har i en artikel i Landmandsbankens kvartalsskrift pointeret, at de fundamentale problemer i dansk økonomi ikke ændres ved medlemskab af EF, og at spørgs-

målet om medlemskab i første række er et politisk og ikke et økonomisk spørgsmål.

Nu bestrider jeg selvfølgelig ikke politikernes ret til at have en anden opfattelse end det økonomiske råd og dets formand. Men jeg synes, det er for ringe, at de aldrig bruger argumenter mod disse økonomiske betragtninger. De lader simpelt hen, som om de ikke eksisterer, og kører videre med den skrækpropaganda, som fabrikeres i markedssekretariatet. Enkelte sætter som hr. Niels Helveg Petersen beløbene yderligere en tak i vejret.

En propaganda af lignende lødighed køres af Industrirådet, der sender meddelelser ud til alle landets blade om, at over en fjerdedel af de danske industrivirksomheder omgås med planer om at flytte, hvis Danmark ikke kommer i EF. Nu er Industrirådet selvfølgelig ikke et offentligt foretagende, men der er alligevel noget bemærkelsesværdigt i, at det har fået lov at gøre, som det gør.

I EF-avisen side 6 oplyste hr. Overgaard Nielsen, at Industrirådet havde søgt at standse en undersøgelse, som handelsministeriet havde påtænkt at foretage af industriens vilkår, hvis vi ikke kom i EF. Rådet brugte bl. a. det argument, at handelsministeriet ville være nødsaget til at offentliggøre svarene, noget, Industrirådet ville være fri for, så det var mere frit stillet. Denne frie stilling har Industrirådet brugt til at lave uhæmmet propaganda for EF. Men hvorfor indstillede handelsministeriet sit arbejde?

Regeringen og de private organisationer har én ting tilfælles: de har fremstillet det, som om det var næsten problemfrit for Danmark at komme med i EF, i modsætning til den håbløst vanskelige situation Danmark ville komme i, hvis vi var udenfor. Det betyder, at både det danske samfund, den danske offentlighed og industrien er næsten fuldkommen uforberedt på de problemer, der nu synes at vise sig som følge af den aftale, EF har truffet med først og fremmest Sverige.

I dag kan vi læse i dagbladet Børsen, at Bang & Olufsen i Struer, en virksomhed med ca. 3.000 medarbejdere, vil blive hårdt ramt af de såkaldte oprindelsesregler. Virksomhedens problemer er faktisk så store, at den har rettet skriftlig henvendelse til regeringen om disse problemer. Det er skæbnens